ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου **1930** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **216**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 3552 καὶ 4637 «περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 4637 τῆς 3ης Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552» περὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦμεν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3552, τοῦ δι' αὐτοῦ κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 καὶ τοῦ Νόμου 4637 εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον Νόμου ὑπ' αὖξ. ἀριθμὸν Νόμου 3552 ὡς ἀκολούθως.

ΝΟΜΟΣ 3552.

Περὶ καταστάσεως τῶν Ἀξιωματικῶν.

Α'. Κτῆσις καὶ Ἀπώλεια τοῦ Βαθμοῦ.

I. Περὶ Βαθμοῦ καὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

1) Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Δὲν στερεῖται δι' αὐτοῦ ὁ Ἀξιωματικὸς εἰμὴ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν :

α) Στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

β) Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην διὰ ἀδικήματα τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἄρθρα 179, 180 καὶ 190 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

γ') Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

δ) Ἀποτάξεως ἀποφασισθείσης ὑπὸ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ εἶναι πάντοτε ὁριστική.

Ὁσάκις δὲ ὁ ποινικὸς Νόμος ἢ ἄλλοι Νόμοι ὁρίζουσιν ὡς συνέπειαν τῆς καταδίκης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὴν πρόσκαιρον ἔκπτωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ βαθμοῦ, αὕτη δὲν καταγινώσκεται οὔτε ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατεύματος, ἀλλὰ παραπέμπονται οὗτοι εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου μὲ ἐρώτημα ἀποτάξεως ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

3) Ὁ οὕτω στερηθεὶς τοῦ βαθμοῦ του οὐδέποτε ἀνακτᾷ αὐτόν, οὐδ' ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς χάριτος.

Ἄρθρον 2.

Κατάστασις τοῦ Ἀξιωματικοῦ εἶναι :

1) Ἡ ἐνέργεια.
2) Ἡ διαθεσιμότης.
3) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.
4) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως.
5) Ἡ ἀποστρατεία.

Ἐπὶ πλέον δὲ αἱ διὰ τοὺς τραυματισθέντας ἢ νοσοῦντας προβλεπόμεναι ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων εἰδικαὶ καταστάσεις, ὡς καὶ ἡ διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς προβλεπομένη ὑπὸ εἰδικοῦ Νόμου κατάστασις ὑποδικίας.

Ἄρθρον 3.

1) Περὶ πάσης μεταθέσεως τοῦ Ἀξιωματικοῦ εἰς νέαν κατάστασιν ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ περὶ τούτου Διάγγμα κοινοποιεῖται εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τοῦ Σώματος, Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ἢ ὁπωσδήποτε ὑπάγεται, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἡ ἀπόδειξις ἢ ἀντίγραφον τῆς ἡμερησίας διαταγῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἰδιαιτέρᾳ ἀποδείξει καταχωρίζεται ἡ δήλωσις τοῦ Ἀξιωματικοῦ περὶ τοῦ τόπου ὃν ἐξέλεξε πρὸς διαμονήν, καθ' ἃς περιπτώσεις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2) Ἐὰν ὁ Ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα δι' ὡρισμένον χρόνον (ἄρθρον 10 καὶ 11) εἴτε εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῷ Διατάγματι καθωρισμένης διαρκείας εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ὑποχρεούμενος ἂν ἐπανέρχηται εἰς τὴν ἐνέργειαν, νὰ παρουσιασθῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἁρμοδίαν Στρατιωτικὴν Ἀρχήν.

II. Ἐνεργεια καὶ Διαθεσιμότης

Ἄρθρον 4.

Ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἴς τινα θέσιν τῶν Σωμάτων ἢ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ ἢ χρησιμοποιουμένου εἴς τινα εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι κατάστασις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀξιωματικῶν τῶν εὑρισκομένων προσωρινῶς ἄνευ θέσεως ἢ Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

1) Εἰς διαθεσιμότητα τίθενται :

α) Οἱ Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Συνταγματάρχαι εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἕνεκα ἐλλείψεως θέσεως, εἴτε τῇ αἰτήσει των, ἐφόσον αἱ ἀνάγκαι τῆς Ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουν καὶ οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθῶσι βάσιμοι.

Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

β) Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

γ) Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ καθ' ὧν ὑπάρχει γνωμοδότησις Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς των, ὁριστικὴ καταστᾶσα συμφώνως τοῖς

ἄρθρους 47 καὶ 51 τοῦ παρόντος καὶ ἥτις προσελήφθη ἐπὶ ἀκυρότητι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἡ διαθεσιμότης τούτων διαρκεῖ μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

δ) Διὰ τοὺς δικασθέντας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3387 καὶ ἀπαλλαγέντας ἀξιωματικοὺς ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Νόμου 3552 (ἄρθρον 1 Νόμου 4637).

2) Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον α΄. τῆς παραγράφου 1 ἀξιωματικοὶ ἐν ὑδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος πλέον τοῦ ἔτους, ἂν αὐτεπαγγέλτως ἐτέθησαν εἰς αὐτήν, ἢ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν, ἂν ἐτέθησαν τῇ αἰτήσει των.

Ἐὰν συνεπληρώθη τὸ ἔτος ἢ τὸ ἑξάμηνον καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν Διάταγμα ἀνακλήσεως ἐκ τῆς διαθεσιμότητος, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεὶς καὶ ὀφείλει ἀμέσως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 7.

Κηρυχθείσης ἐπιστρατεύσεως οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1η ἐδ. α΄. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ ὀφείλουσι πάραυτα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς οἰκείας Μονάδας συμφώνως ταῖς περὶ ἐπιστρατεύσεως ὁδηγίαις ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς τὸ Σῶμα Στρατοῦ ἢ Ἀνεξάρτητον Μεγάλην Μονάδα, εἰς ἣν ὑπήγοντο καθ' ὃν χρόνον ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τοιαύτης, εἰς τὴν Μεγάλην Μονάδα εἰς ἧς τὴν περιοχὴν ὑπηρέτουν.

Ἄρθρον 8.

1) Οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχόμενοι ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν παρουσιάσεως των καὶ παραμένουσιν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἕως οὗ καθορισθῇ ἡ εὐθύνη αὐτῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ γνωμοδοτήσεως Ἀνακρικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ ἐν πάσῃ περιπτώσει παραπέμπονται οὗτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

2) Οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀθῳούμενοι ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν ἐνέργειαν, ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν παρέμεινον ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ διαθεσιμότητα, θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ βαθμοῦ, ὃν φέρουσιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ἀξιωματικός, ὅστις, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν εἴτε κατ' ἐπανειλημένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύηται, τίθεται εἰς διαθεσιμότητα συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιωματικοῦ πάσχοντος ἐκ τραύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ἐκ νοσήματος προβλεπομένου ὑπὸ τῆς 3ης παραγράφου τοῦ 10 ἄρθρου (προσθήκη Νόμου 3552) ἢ ἑτέρου χαρακτηριζομένου, κατὰ τὴν πρώτην διάγνωσιν του, ὡς ἀνιάτου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τῆς Μεραρχίας διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Μεραρχιακὰς Μονάδας καὶ Ὑπηρεσίας καὶ μὴ τοιαύτας τῆς περιφερείας τῆς Μεραρχίας ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τοῦ Σώματος Στρατοῦ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου διὰ τοὺς νοσηλευομένους ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀρχιάτρου τῆς περιφερείας τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῇ ἐνδείξει ἀξιωματικοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς νὰ ἐκωλύθη ἑξάμηνον, ἀλλ' ἡ παραπομπὴ τούτου ἐνώπιον τῆς Α. Σ. Υ. Ε. γίνεται ἅμα ὡς διαγνωσθῇ τοῦτο τὸ ὡς ἄνω νόσημα, (ἄρθρον 2 νόμου 4637).

Ἄρθρον 10.

1) Ἅμα ἐκπνεύσει τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα, ἡ προϊσταμένη Ἀρχὴ τοῦ πάσχοντος ἀξιωματικοῦ ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργόν, ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκτίθησι τὴν ἐποχήν, ἀφ' ἧς ἤρξατο διαρκῶς πάσχων ὁ ἀξιωματικός, ἢ εἰς διαφόρους ἐποχάς, καθ' ἃς κατ' ἐπανάληψιν διέκοψε λόγῳ ἀσθενείας τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ἑκάστοτε καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ πάσχων, συνυποβάλλουσα καὶ ἰατρικὴν ἔνδειξιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δηλοῦσαν τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος καὶ ὁ ἰάσιμον ἢ μὴ τούτου ἐν τῇ πρώτῃ δὲ περιπτώσει καθορίζοντες τὴν μέλλουσαν πιθανὴν διάρκειαν τοῦ νοσήματος.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα προκαλεῖ τὸ Διάταγμα τῆς μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ τὸ πολὺ μῆνας λόγῳ νοσήματος, ἂν τοῦτο χαρακτηρίζεται ἰάσιμον, ἄλλως παραπέμπει τοῦτον εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα αὕτη ἐξετάζουσα τὸν πάσχοντα ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἰατοῦ ἢ μὴ τοῦ νοσήματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκαλεῖ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα δι' ἓξ τὸ πολὺ μῆνας, ἂν τὸ νόσημα ἐκρίθη ἰάσιμον, ἢ τὴν ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24, ἂν τοῦτο ἐκρίθη ἀνίατον.

3) Ἐὰν ὅμως τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κρινόμενον νόσημα προέρχεται ἐκ φυματιώσεως οἱασδήποτε φύσεως καὶ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ Νόμος περὶ εἰδικῆς ἀποστρατείας, εἶναι δὲ κατὰ τὴν γνώμην της ἀνίατον, χορηγεῖ αὕτη τῷ πάσχοντι ἐτησίαν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, ὑποχρεουμένου τούτου μετὰ τὴν λῆξιν της νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 20ημέρου ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι τὸ νόσημα ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύῃ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του, γνωματεύει τελικῶς περὶ τοῦ ἀνιάτου τοῦ νοσήματος καὶ ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 (Συμπλήρωσις νόμου 3552 ἄρθρου 2).

4) Ἂν ὁ ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ διάστημα ἔλασσον τῶν ἓξ μηνῶν, ὁ Ὑπουργὸς δύναται ἐπὶ τῇ βάσει οἱουδήποτε στοιχείων νὰ παρατείνῃ τὴν παραμονὴν τούτου ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 11.

1) Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαθεσιμότης διήρκεσεν ἐντὸς ἔτους ἐπὶ συνολικὸν χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν εἴτε συναπτῶν εἴτε διακεκομμένων, ὁ Ὑπουργὸς παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν.

2) Ἐὰν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ ὅτι παρῆλθεν ἐντελῶς τὸ νόσημα καὶ κατέστη ὁ ἀξιωματικὸς ἱκανὸς διὰ τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν, ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ὑπηρεσία.

3) Ἐὰν ἡ Α. Σ. Υ. Ε. ἀποφανθῇ ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν κατὰ τὰς προβλέψεις της νὰ ἰαθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

4) Ἐὰν ἡ Α. Σ. Υ. Ε. ἀποφανθῇ ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη, ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ἓξ μηνῶν νὰ ἰαθῇ τότε ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ μῆνας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Α. Σ. Υ. Ε. εἰς ἣν ὀφείλει ἄνευ διαταγῆς καὶ ἐντὸς εἰκοσαημέρου νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς

ἐξέτασιν, δὲν κατέστη ἱκανὸς ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

5) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς διετέλεσεν ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ νοσήματος ἢ διαφόρων νοσημάτων εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ συνολικὸν χρονικὸν διάστημα συνεχῶς ἢ διακεκομμένως μεῖζον τῶν δώδεκα (12) μηνῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριετίας τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

6) Ἐὰν ὁ ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ παρὸν ἄρθρον παραπεμφθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς Διαταγῆς, ἢ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξαμήνου διαθεσιμότητος, τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδεδειγμένως κατέστη ἀνέφικτος ἡ ἐνώπιον αὐτῆς παρουσίασις λόγῳ παθήσεως ἢ διαμονῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀνωτέρας βίας, ὅτε ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσκομισθέντων αὐτῇ στοιχείων, ὧν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν. ἂν εὑρῇ ταῦτα ἀνεπαρκῆ.

III. Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἄρθρον 12.

1) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως εἶναι ποινή.

Ὁ τιθεμένος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς ἀνήκει εἰς τινα ὀργανικὴν θέσιν, μὴ διαγραφόμενος ἐκ τοῦ λόγου τούτου τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός του καὶ μὴ ἀπαμακρυνόμενος ἐκ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη αὐτῷ τὸ περὶ τούτου Διάταγμα, καὶ ἀπολαμβάνει τὰς ἀποδοχάς του τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζομένας.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν οὐδὲ πλέον τῶν ἕξ.

Ἡ διάρκεια ὁρίζεται ἐν τῷ Διατάγματι καὶ ἅπαξ ὁρισθεῖσα δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε ν' ἀρθῇ οὔτε νὰ μειρασθῇ

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως διὰ παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως) διὰ συνήθη ραθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὡς καὶ διὰ πᾶν πταῖσμα, δι' ὃ ἤθελον κριθῇ ἀνεπαρκεῖς καὶ οὐχὶ τελεσφόροι αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐριδομένη ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος ἢ ἐπὶ ἄλλων δεδομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 15.

Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς διατελεῖ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας διά τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸν προβιβασμόν.

IV. Ἀργία δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 16.

1) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως εἶναι ποινὴ ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς διαγράφεται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός του, μὴ ἀνῆκον εἰς τινα ὀργανικὴν θέσιν τῶν Σωμάτων ἢ Ὑπηρεσιῶν καὶ οὐδεμίαν ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τοῦ περὶ τούτου Διατάγματος, καὶ ἀπολαμβάνει τὰς ἀποδοχάς του τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζομένας.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἔλατον τῶν ἓξ μηνῶν οὐδὲ πλέον τῶν δέκα ὀκτὼ τοιούτων.

Ἄρθρον 17.

1) Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων :

α) Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγήν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

β) Διὰ πᾶσαν εἴτε ἐκ προθέσεως εἴτε ἐξ ἀμελείας παράβασιν τοῦ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντος ὑπερβαίνουσαν τοὺς ὅρους τῶν μικροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

γ) Διὰ βαρεῖαν παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως).

2) Ἀξιωματικὸς διατελῶν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποπίπτῃ εἰς παραβάσεις, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν εἰς αὐτὴν μετάθεσίν του, ἢ ὑποπίπτων εἰς ἄλλας ἐπισυρούσας τὴν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, μετάθεσιν δύναται νὰ μετατεθῇ ἐκ νέου εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, τοῦ χρόνου ταύτης λογιζομένου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἀξιωματικὸς παραπέμπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 19.

1) Ὁ χρόνος ὁ διανυόμενος ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως δὲν λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας οὔτε ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως οὔτε πρὸς τὸ τοῦ προβιβασμοῦ, ἀπόλυσιν δὲ ἔναντι τῶν ὁμοιοβάθμων του, ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀρχαιότητα ἴσην, τοῦ προβιβασμοῦ του εἰς τὸν βαθμόν, ὃν φέρει, λογιζομένου ὡς γενομένου κατ' ἰσόχρονον βραδύτερον.

V. Ἀποστρατεία.

Ἄρθρον 20.

1) Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

2) Οἱ ἀποστρατευόμενοι διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός των Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

3) Οὗτοι ἐγγράφονται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, πλὴν τῶν ἀποστρατευομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἐφ' ὅσον ἡ σωματικὴ αὐτῶν ἀνικανότης δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐν ἐπιστρατεύσει οὐδὲ εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Διέπονται δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ Νόμῳ «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν διὰ Διατάγματος ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων :

α') Τῇ αἰτήσει του.

β') Ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας.

γ') Ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς, διοικητικῆς, ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος.

δ'). Συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Νόμου «περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου,» καὶ τοῦ περὶ προϋδιασμῶν τοιούτου.

Ἄρθρον 22.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται τῇ αἰτήσει του εἰς ἀποστρατείαν ἐφ' ὅσον ἔχει συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον.

2) Ἡ ἀποδοχὴ τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀποστρατείας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνακαλεῖται (συμπλήρωσις νόμου 3552 ἄρθρον 3).

3) Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς δαπάνῃ τοῦ Κράτους ἐκπαιδευθέντας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο λαβόντας ἄδειαν ἐκπαιδεύσεως καὶ ἕνεκα τούτου ἀναλαβόντά ἢ ὑπέχοντας κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τούτου Νόμους ὑποχρέωσιν ὑπηρεσίας ἐφ' ὡρισμένον χρόνον, αἴτησις ἀποστρατείας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου.

Ἄρθρον 23.

Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται εἰς ἀποστρατεία ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον «περὶ ὁρίου ἡλικίας». Τὰ τῆς ἐγγραφῆς δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματιῶν ὁρίζονται διὰ νόμου «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 24.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται αὐτεπαγγέλτως, εἰς ἀποστρατείαν ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτως χρόνου Ὑπηρεσίας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑφ' οὓς ὅρους τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ὁρίζουσιν (πλὴν τῶν παθόντων ὑπὸ συνθήκας προβλεπομένας ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων).

2) Ἐὰν ἡ σωματικὴ ἀνικανότης προέρχηται ἐκ τραύματος μὴ ὑπαγομένου εἰς τὸν Νόμον περὶ τιμητικῆς διαθεσιμότητος καὶ τιμητικῆς ἀποστρατείας ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ γνωματεύει ἂν τοῦτο δὲν κωλύῃ τὸν πάσχοντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν Ὑπηρεσίας Γραφείου.

3) Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παραπέμπεται ὁ ἀξιωματικὸς ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Στρατ. Συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραμονῆς ἢ μὴ ταύτου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας Γραφείου.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις (2 παρ.) ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1926, αἰτουμένης γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς τυχὸν ὑπαγομένους εἰς ταύτην, (Συμπλήρωσις Νόμου 3552 ἄρθρον 4).

Ἄρθρον 25.

Ἀξιωματικὸς, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτως χρόνου Ὑπηρεσίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου εἰς ὃ παραπέμπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32.

Περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν Συνταγματαρχῶν, Ὑποστρατήγων καὶ Ἀντιστρατήγων γνωματεύει τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, συμφώνως τοῖς σχετικοῖς Νόμοις καὶ τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

Αἱ συντάξεις τῶν εἰς ἀποστρατείαν τιθεμένων ἀξιωματικῶν κατὰ οὓς ὅρους τοῦ ἄρθρου 20 κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον «περὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

VI. Ἀπόταξις.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόταξις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Στρατεύματος τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀνεπιδέκτου ὄντος νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 28.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου Ὑπηρεσίας, ὃν ἔχει ἐν τῷ Στρατεύματι, ἀποτάσσεται τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων :

α') Δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδειχθεῖσαν.

β') Διὰ βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

Ὡς τοιοῦτον παράπτωμα θεωρεῖται καὶ πᾶσα ἐνέργεια στρεφομένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

γ') Διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν Στρατιωτικὴν τιμήν.

2. Δύναται προσέτι νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν :

α') Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου ἐφ' οἱαδήποτε πράξει εἰς φυλάκισιν μείζονα τῶν ἓξ μηνῶν.

β') Ὅστις ἐντὸς δεκαετίας ἐτιμωρήθη τρὶς διὰ προσκαίρου παύσεως, ἢ δὶς διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ δι' ἀπολύσεως ἢ δὶς δι' ἀπολύσεως.

γ') Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀξιωματικός, ἐὰν πρωτοῦ αἰχμαλωτισθῇ δὲν ἔπραξε πᾶν ὅ,τι τῷ ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον καὶ ἡ στρατιωτικὴ τιμή.

δ') Διὰ τὸν ἐν τῷ ἐδ. γ' λόγον τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἂν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ὑπ' αὐτοῦ ὅτε ἦτο ἰδιώτης, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν ἄλλης προγενεστέρας αὐτοῦ δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰς τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον παραπομπὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας περιπτώσεις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ ἀποτασσόμενοι ἀξιωματικοὶ διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος των, Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἐπομένου τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

2) Δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας οὐδὲ καλοῦνται πρὸς στράτευσιν.

3) Δὲν δύνανται νὰ φέρωσι Στρατιωτικὴν στολήν.

Ἄρθρον 30.

1) Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν διὰ Διατάγματος κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ παραπέμπεται ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ λόγων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ παρόντος.

2) Τὰ τῆς συντάξεως τῶν ἀποτασσομένων ἀξιωματικῶν ὁρίζει ὁ περὶ Στρατιωτικῶν συντάξεων Νόμος.

VII'. Παραίτησις.

Ἄρθρον 31.

1. Ἀξιωματικὸς μὴ ἔχων συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

Ἡ παραίτησις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ Διατάγματος, ὅπερ κοινοποιεῖται εἰς τὸν παραιτούμενον, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καὶ 55 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. Ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ καὶ

ἀποδοχὴ παραιτήσεως, ἐν καιρῷ δὲ εἰρήνης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχή της, ἐκτὸς ἂν ὁ αἰτῶν ταύτην ἀξιωματικὸς δὲν ἔχει συμπληρώσει τὴν κεκανονισμένην ἐκ τοῦ Στρατολογικοῦ νόμου ὑποχρέωσιν.

3. Παραίτησις ἀξιωματικοῦ δὲν γίνεται δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνειλημμένου κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τούτου νόμους ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

4. Ὑποβληθεῖσα παραίτησις δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος ἀξιωματικοῦ δι' ἀναφορᾶς ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς δεκαπέντε ἡμερῶν.

5. Ὡς παραιτούμενος λογίζεται, ὅστις ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν προσέρχεται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ὅπως δώσῃ τὸν νενομισμένον Στρατιωτικὸν ὅρκον καὶ διαγράφεται ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ Στρατοῦ, πλὴν τῶν ἐν ἐδαφίῳ 3, ἅτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦται, ὅπως ὑπηρετήσωσιν ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον δι' ὃν ἔχουσιν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν.

6. Οἱ παραιτούμενοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5, ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Β'. Ἀνακριτικὰ Συμβούλια.—Ι. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

1. Πᾶς Διοικητὴς Στρατιωτικοῦ Σώματος, ἢ Διευθυντὴς Στρατιωτικοῦ Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας φρονῶν ὅτι ἀξιωματικός τις τῶν ὑπὸ τὴν Διοίκησίν του ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 13, 17 καὶ 28, ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν εἰδικὴν περὶ τούτου ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκθέτει σαφῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως τὰ τοῦ παραπτώματος τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ δι' ἧς προτείνει εἰς τίνα συγκεκριμένως κατάστασιν δέον λόγῳ ποινῆς νὰ μετατεθῇ ὁ ἀξιωματικός. Μετὰ τῆς ἀναφορᾶς ὑποβάλλει καὶ ἀντίγραφον κεκυρωμένου φύλλου μητρώου καὶ ποιότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν καὶ χρήσιμον πρὸς διαφώτισιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἔγγραφον, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν τυχὸν ἔγκλησιν ἀδικηθέντος προσώπου.

Διὰ τοὺς ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τελοῦντας ἀξιωματικοὺς τὴν ἀναφορὰν ὑποβάλλει ὁ Φρούραρχος τοῦ τόπου τῆς ὁρισθείσης διαμονῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ.

2. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνωματεύουσιν ἅπασαι αἱ ἱεραρχικῶς προϊστάμεναι τοῦ ἀξιωματικοῦ Ἀρχαί, δι' ὧν ἡ ἀναφορὰ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἑκάστη δὲ τῶν Ἀρχῶν τούτων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἱεραρχικῶς πρώτη αὕτη οἰκοθεν τὴν τοιαύτην ἀναφοράν.

3. Ὁ Ὑπουργός, λαβὼν τὴν ἀναφοράν, ἐκτιμᾷ τὰ περιστατικὰ ἐντὸς δεκαήμερου τὸ βραδύτερον καὶ ἂν μὲν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει παράπτωμα ἢ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι τιμωρητέον διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἄλλης κατωτέρας ποινῆς, ἐνεργεῖ συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω (ἄρθρον 13—14) καὶ τοῖς Στρατιωτικοῖς Κανονισμοῖς, ἂν δὲ κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶνε βαρύτερον, παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου. Δύναται ὅμως καὶ οἰκοθεν ὁ Ὑπουργός, ἄνευ ἀναφορᾶς κατωτέρων Ἀρχῶν, νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

4. Ἄνευ εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διαταγῆς οὐδεὶς ἀξιωματικὸς παραπέμπεται εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

5. Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἀξιωματικῶν, διὰ τὴν τιμώρησιν τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος, παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθησαν, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἐδάφ. γ' τοῦ ἄρθρου 28, ἅτινα οὐδέποτε παραγράφονται.

6. Ἀξιωματικὸς παραπεμφθεὶς διὰ διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα ἐνώπιον Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπαλλαγεὶς δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς κρινομένους διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον.

ΙΙ. Πρωτοβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 33.

1. Τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου, ὧν οἱ τρεῖς τοὐλάχιστον δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

2. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται πάντα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι μάχιμος, ὁπότε ἓν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος εἰς ὃ οὗτος ἀνήκει. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι μάχιμος, τὸ ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἰδίου μὲ αὐτὸν ὅπλου.

Ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου) διορίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἷς γραμματεύς, ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης, ἄνευ ψήφου καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Στρατοδικεῖον εἰς ὃ μέρος συγκροτεῖται τὸ Συμβούλιον, ἄλλως εἷς κατώτερος ἀξιωματικὸς ἄνευ ψήφου (ἄρθρον 5 Νόμου 4637).

3. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι Ἀντιστράτηγος ἢ Ὑποστράτηγος καὶ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Στρατῷ ὁ ἀναγκαῖος διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων βαθμοφόρων ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζωσιν ἢ ἀποδεδειγμένως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, κωλύονται, καλοῦνται, ὅπως μετέχωσι τοῦ Συμβουλίου ἀξιωματικοὶ ἰσόβαθμοι τῷ ἐγκαλουμένῳ, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτων ἀξιωματικοὶ ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ.

4. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἓν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ.

5. Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος εἶναι Πρόεδρος αὐτοῦ, ὁ δὲ νεώτερος Εἰσηγητής.

6. Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν, ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἰσάριθμα ἢ ὀλιγώτερα ἀναπληρωματικὰ μέλη, τοὐλάχιστον ὅμως 3, λαμβανόμενα συμφώνως τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 34.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον:

α') Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β') Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ') Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὴν περὶ παραπομπῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς Συμβούλιον ἀναφοράν.

δ') Ὅστις παρουσιάζεται μάρτυς.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, δι' ἧς συγκροτεῖ τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον:

α') Ὁρίζει τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐν οἷς δέον τοῦτο νὰ συνέλθῃ καὶ

ε') Θέτει τὸ ἐρώτημα ἢ τὰ ἐρωτήματα ἐφ' ὧν ὀφείλει τοῦτο νὰ ἀποφανθῇ.

Ἄρθρον 36.

1. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως καὶ πάντων ἐν γένει τῶν διαφωτιστικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου ἔνθα θέλει συγκροτηθῇ τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 37

1. Ὁ Πρόεδρος διὰ τοῦ Φρουραρχείου ἢ καθ' ἄλλον τρόπον ἤθελε κρίνει πρόσφορον :

α') Κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον αὐτὴν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

β') Καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης προτείνῃ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Πρόεδρον ὑποβαλλομένης, μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἐὰν ἔχῃ, σημειῶν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικαίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἵνα ἀπολογηθῇ.

Καλεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας, οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται δ' ἐπίσης νὰ καλέσῃ καὶ μάρτυρας ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας, οὐχὶ ὅμως πλείονας τῶν πέντε. Ἐὰν οἱ προταθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένουσι μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνει, ὅτι οὗτοι θέλουσι καταθέσει περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδοσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δ' ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς τῆς κρίσεως ταύτου, ἐφαρμόζει τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 παρ. 2 ὁριζόμενα, κλητεύοντος τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιοῦται ἵνα ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐμφανίσῃ μάρτυρας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν πρὸς ὑπεράσπισίν του. Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως διὰ τὴν πρόσκλησιν μαρτύρων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, ἂν πρόκειται περὶ Στρατιωτικοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτόν, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν (ἄρθρον 6 Νόμου 4637).

Ἄρθρον 38.

1. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁρισθέντα διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τόπον καὶ χρόνον συνέρχονται πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Ὑπουργὸν ἀναφορὰν τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ Συμβουλίου, δι' ἃ συντρέχει λόγος τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 ἀναφερομένων, ὃν λόγον, ὡς καὶ τὰ μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ, δέον ν' ἀναφέρῃ συγκεκριμένως.

Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο.

Ἐὰν ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο, ἐξετάζεται ἡ αἴτησις μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερόμενα μέλη.

3. Τὴν περὶ ἐξετάσεως αἴτησιν ὁ Πρόεδρος διαβιβάζει εἰς τὰ μέλη, ἃ αὐτὴ ἀφορᾷ ἵνα ἐξηγηθῶσιν ἐγγράφως περὶ αὐτῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἀπέχουσι προσωρινῶς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, λαμβάνουσι δ' ἀντ' αὐτῶν μέρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως, τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν ὡρισμένην σειράν.

Ἐὰν ζητήθῃ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Προέδρου, ἀναλαμβάνει τὴν προεδρείαν ὁ μετ' αὐτὸν ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος, τὴν θέσιν δ' αὐτοῦ καταλαμβάνει ἀναπληρωματικὸν μέλος κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ.

4. Οὕτω συγκροτούμενον τὸ Συμβούλιον καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ τυχὸν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποφασίζει παραχρῆμα ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως μέλους τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως συγκροτηθέντος Συμβουλίου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5. Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, συνειδὸς ἑαυτῷ αἰτίαν ἐξαιρέσεως ὀφείλει νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Συμβούλιον, τοῦτο δὲ συμπληρούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰρημένα ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

6. Περὶ πάντων τούτων συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

7. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως ἐγένετο δεκτή, τὰ ἐξαιρεθέντα μέλη ἀπέχουσι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των, εἰς δὲ τὰς θέσεις αὐτῶν παραμένουσιν ὁριστικῶς τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Οὐδείς, ἐκτὸς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων παρίσταται κατ' αὐτάς.

2. Ἡ διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς. Τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτῆς ἔχει ὁ Πρόεδρος.

3. Ἡ συνεδρίασις δὲν διακόπτεται εἰμὴ διὰ τὰ πρὸς ἀναψυχὴν ἀναγκαῖα διαλείμματα, διὰ τὴν ἐμφάνισιν οὐσιώδους μάρτυρος ἢ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν οὐσιώδους γεγονότος. Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 40.

1. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος διατάσσει, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικός, ὅστις παρίσταται ἐν τῇ συνεδριάσει μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν μὲν οὗτος ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ. Δευτέρα ἀναβολὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν δύναται νὰ γίνῃ.

2. Ὁ Εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, πρῶτον μὲν τὰ ἄρθρα 16—19, 27—30, 33, 35, 37, 39 καὶ 40 τοῦ παρόντος νόμου, εἶτα δὲ τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν τυχὸν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν αἰτήσεως ἐξαιρέσεως, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως, ὧν τὴν ἀνάγνωσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ὁ Πρόεδρος.

Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὡρισμένων ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

3. Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα καλεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κλητευθέντας μάρτυρας, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 37, παρ. 1 προταθέντας. Ἂν τινες τῶν μαρτύρων τούτων εἶναι ἀπόντες, τὸ δὲ Συμβούλιον κρίνῃ οὐσιωδῶς ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ.

Ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ ἐμφάνισις μάρτυρος, ὡς καὶ ἡ ἄρνησις καταθέσεως, ἀποτελεῖ πταῖσμα.

Ὡς εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγένεια εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

4. Νέους μάρτυρας ὁ ἐγκαλούμενος δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλέον τῶν δύο.

Τὸ Συμβούλιον ὅμως δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως νὰ καλέσῃ καὶ ἐξετάσῃ πᾶν πρόσωπον, οὗ τὴν ἐξέτασιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν.

5. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 παρ. 2 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

6. Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ σειρὰν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τελευταῖος δὲ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ Προέδρου. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν.

Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καταχωρίζονται συνοπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ἀμέσως ὑπ' αὐτῶν, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

7. Τελευταῖος ἐξετάζεται καὶ ἀπολογεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

8. Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἂν ἔχωσιν ἔτι νὰ ζητήσωσιν ἐξήγησίν τινα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας ἢ τὸν ἐγκαλούμενον τούτων δὲ ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὁ ἐγκαλούμενος καὶ οἱ τυχὸν παρευρισκόμενοι μάρτυρες ἀποσύρονται.

Ἄρθρον 41.

1. Τὸ Συμβούλιον διασκέπτεται πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεώς του. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου μὲ οὐδένα ἐπικοινωνοῦσιν οὐδ' ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώπιόν του διεξαχθείσης διαδικασίας δὲν ἠδυνήθη τὸ Συμβούλιον νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν ἐπὶ ὡρισμένου οὐσιώδους γεγονότος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν του ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ταχθεῖσα προθεσμία, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ρητῶς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ πέραν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν τῆς προθεσμίας ταύτης. Διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου ἀπ' εὐθείας μὲν παρ' οἱασδήποτε Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἐγγράφους πληροφορίας ἢ τὴν λῆψιν ἐγγράφου μαρτυρίας προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲ τῶν Στρατιωτικῶν ἐγγράφους πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε πολιτικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει ἀπρόσκλητος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν νέαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ Πρόεδρος θέτει εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ ζητήματα κεχωρισμένα, καθ' ἣν σειρὰν καὶ ὡς ἀκριβῶς διατυποῦνται ἐν τῇ Ὑπουργικῇ πράξει, δι' ἧς παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς ἑξῆς :

α') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

β') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόλυσιν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον Συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

γ') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα.

Οὐδὲν ἄλλο ἐρώτημα δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἂν ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπὴ ἐγένετο μὲ κύριον μὲν ἐρώτημα ἀποτάξεως, ἐπιβοηθητικὸν δὲ ἀπολύσεως, ἀπήντησε δὲ τὸ Συμβούλιον ἀποφατικῶς ἐπὶ τοῦ πρώτου, τίθεται αὐτῷ ἀμέσως καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 42.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ψηφοφορία μυστική.

Ὁ εἰσηγητὴς παρασκευάζει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου δέκα ὅμοια ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε φέρουσιν ἀναγεγραμμένην τὴν λέξιν «Ναὶ» καὶ τὰ δ' ἕτερα πέντε τὴν λέξιν «Ὄχι» καὶ διανέμει εἰς τὰ μέλη ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν δευτέρων. Ἕκαστον τῶν μελῶν ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, ἐγχειρίζει εἰς τὸν Πρόεδρον εἰς ἔκφρασιν τῆς γνώμης του τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο δελτίων.

Τὰ ἔχοντα τὴν λέξιν «Ναὶ» ψηφοδέλτια ἐκφράζουσι τὴν κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμην, τὰ δὲ ἔχοντα τὴν λέξιν «Ὄχι» ἐκφράζουσι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος ἀναμιγνύει τὰ ἐγχειρισθέντα αὐτῷ ψηφοδέλτια μετὰ τοῦ εἰδικοῦ του καὶ εἶτα ἀποκαλύπτων αὐτὰ κάμνει ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων.

Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀποτελεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη.

Ἄρθρον 43.

Ἂν τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη καταφατικῶς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀργίας δι' ἀπολύσεως ὁρίζει καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς διὰ δευτέρας φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἡ ἐπὶ τούτου ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἐὰν ἐκ τῶν διατυπουμένων γνωμῶν πλειόνων τῶν δύο δὲν σχηματίζεται πλειονοψηφία, οἱ ἔχοντες μεμονωμένην γνώμην ὀφείλουσι πρὸς σχηματισμὸν πλειονοψηφίας νὰ προσχωρήσωσιν εἴτε εἰς τινα τῶν μειζόνων γνωμῶν εἴτε εἰς τὴν μεμονωμένην γνώμην τῷ μεταξὺ αὐτῶν ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρου.

Ἄρθρον 44.

1) Ἐκβαθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως τὸ Συμβούλιον διαλύεται ὁριστικῶς.

2) Περὶ ὅλης τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου λαβούσης χώραν διαδικασίας, συντάσσεται πρακτικὸν ὑπαγραφόμενον ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν.

3) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ διαλαμβάνῃ:

α) Τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

β) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

γ) Τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου.

δ) Τὴν Ὑπουργικὴν πρᾶξιν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπῆς (ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν).

ε) Τὸ ὄνομα τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

στ) Τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, συνοπτικῶς ἂν παρέστη οὗτος.

ζ) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὰ τεθέντα ἐρωτήματα, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων.

4) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν εἰς τὸ Συμβούλιον εἶχε τεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον

τὸ ἐρώτημα ἀποτάξεως καὶ τὸ συμβούλιον ἀπήντησεν ἀποφατικῶς, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ παραπέμψῃ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ τὸν ἀξιωματικὸν μὲ ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Συγκροτεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νέον Συμβούλιον (ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων προσώπων) ὅπερ κατὰ τὴν διαγραφεῖσαν ἀνωτέρω διαδικασίαν γνωμοδοτεῖ.

Ἄρθρον 46.

Προσφυγὴ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται μόνον:

α) Εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ ἀποτάξεως αὐτοῦ ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἢ ἀπολύσεως εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν μόνον ἐὰν οὐχὶ πλειψηφεὶ ἐξεδόθη ἡ γνωμοδότησις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀντίγραφον τῆς γνωμοδοτήσεως κοινοποιεῖται διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ καθίσταται συγχρόνως αὐτῷ γνωστόν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κοινοποιήσεως, ὅτι δύναται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἂν πρόκειται περὶ ἀποτάξεως ἢ ἀπολύσεως, ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἂν πρόκειται περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως καὶ γνωστοποιήσεως ταύτης συντάσσεται παρὰ τῆς κοινοποιούσης Ἀρχῆς ἀποδεικτικόν, ὅπερ ὑποβάλλεται παρὰ χρῆμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου γίνεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποτάξεως καὶ ἀπολύσεως, ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι Ὑποστράτηγος ἢ Ἀντιστράτηγος.

Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας συνταγματάρχου, Ὑποστρατήγου ἢ Ἀντιστρατήγου, δὲν δίδεται αὐτοῖς προσφυγὴ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

β) Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐάν, τεθέντος τῷ Συμβουλίῳ μόνον ἐρωτήματος ἀποτάξεως ἢ ἐρωτήματος αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ἐγνωμοδότησε τοῦτο ἀποφατικῶς.

Ἄρθρον 47.

1) Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐκ μέρους μὲν τοῦ ἐγκαλουμένου ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαημέρου προθεσμίας, δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην ἀρχὴν ἀναφορᾶς ὑποβαλλομένη ἀμελητεὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περιέλθῃ αὐτῷ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας, ἡ γνωμοδότησις καθίσταται ὁριστική. Γενομένης δὲ προσφυγῆς, ὁ Ὑπουργὸς ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως καὶ συμφώνως τοις ἀνωτέρω συνιστᾷ Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν.

III. Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 48.

1) Τὸ Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον τοῦ Στρατοῦ εἶναι πενταμελὲς καὶ συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ πέντε ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνωτέρων πάντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου.

2) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, τὸ ἓν δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ. Ὁ σύμβουλος εἶναι πάντοτε καὶ εἰσηγητὴς τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 2—6 καὶ τοῦ 35 ἄρθρου.

3) Οὐδεὶς τῶν μετασχόντων τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ μετάσχῃ καὶ τοῦ Δευτεροβαθμίου.

Τὰ ἄρθρα 36, 41 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς:

α) Ἀντὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 40 παράγραφος 2 ἄρθρων ἀναγνώσκει ὁ εἰσηγητὴς τὸ ἄρθρον 48 καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου τούτου.

β) Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο θεωροῦνται αὐτοδικαίως τεθειμένα τὰ αὐτὰ ἐρωτήματα ἅτινα εἶχον τεθῇ εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συμβούλιον ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἐκεῖνα εἶχε τεθῇ μόνον ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου θέτει, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὸ ἐρώτημα ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουσι τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν κοινοποίησιν κλήσεως ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν οὗτος διατελῇ εἰς παράνομον ἀπουσίαν, ἢ λιποταξίαν ἢ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Διευθυντὴν τοῦ Σώματος ἢ Ὑπηρεσίας, ἐν ᾗ τελευταίως ὑπηρέτει.

Ἐὰν δὲ διατελῇ ἐν καταστάσει διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τούτου (ἄρθρον 7 νόμου 4637).

Ἄρθρον 50.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον τῶν ὑποθέσεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἁρμοδιότητος αὐτοῦ εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν, ὡς καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασία καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὸν συνήθη χρόνον, τόπον καὶ τρόπον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Εἰς οὐδεμιᾶς δικονομικῆς διατυπώσεως τὴν τήρησιν ὑποχρεοῦται τοῦτο, οὔτε ἰσχύουσι δι' αὐτὸ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ 38 οὔτε ἐγκαλούμενος οὔτε μάρτυρες καλοῦνται εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ.

Ἡ γνωμάτευσις δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη (ἄρθρον 8) νόμου 4637).

IV. Ἀκυρότητες.

Ἄρθρον 51.

1. Ἀκυρότης τῆς γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου ἢ Δευτεροβαθμίου) τότε μόνον ὑπάρχει ὅταν παρεβιάσθη ἢ παρελείφθη ὅρος ἢ τύπος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένος.

2. Ἐπὶ ἀκυρότητι δύνανται νὰ προσεληθῶσι μόνον:

α') Ἡ ὁριστικὴ γνωμοδότησις τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου.

β') Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου.

3. Τὴν ἀκυρότητα προσβάλλει ὁ ἐγκαλούμενος μὲν Ἀξιωματικὸς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 47, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις ἦτο ὑπερ ἐπιβολῆς ποινῆς εἰσαθήποτε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου.

4. Περὶ τῆς ἀκυρότητος ἀποφασίζει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, μέχρι δὲ τοῦ καταρτισμοῦ τούτου ἀποφασίζει τὸ Νομικὸν Συμβούλιον

ὡς Διοικητικὸν Δικαστήριον ἐπὶ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων τοῦ Νόμου περὶ Καταστάσεως Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, συγκροτούμενον ἐκ πέντε Νομικῶν Συμβούλων, ὧν εἷς ἀπαραιτήτως ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τοιοῦτος καὶ ἑνὸς γραμματέως ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Δ)σεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν παρὰ τῇ Δ)σει ταύτῃ ὑπηρετούντων εἰσηγητῶν.

Πρόεδρος εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν Συμβούλων ὑπ' αὐτοῦ δὲ ὁρίζεται ὁ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως. Τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἤθελε διαβιβασθῇ αὐτῷ ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ διαδικασία εἶναι ἔγγραφος. Ὁ προσφεύγων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα, ἂν δὲ εἶναι παρὼν ἀκούεται, δὲν καλεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο.

Αἱ ἀποφάσεις, πάντοτε εἰδικῶς ἠτιολογημέναι ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Πρακτικὰ δὲν τηροῦνται.

5. Ἀκυρωθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς νέον ὁμοειδὲς Συμβούλιον πρὸς νέαν ἀνάκρισιν καὶ γνωμοδότησιν.

6. Προσφυγὴ εἰς τακτικὰ δικαστήρια δι' ἀποζημίωσιν ἕνεκα πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, στηριχθείσης εἰς γνωμοδότησιν Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου δὲν ἠκυρώθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μέχρι δὲ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγή.

V. Ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 52.

1. Κατάστασις ἀμετακλήτου τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου ἢ Δευτεροβαθμίου) περὶ θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει.

2. Ποινὴ βαρυτέρα ἢ ἐλαφροτέρα ἐκείνης, ὑπὲρ ἧς ἐγνωμοδότησε τὸ Συμβούλιον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ. Ἂν δὲ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἀπαλλακτικὴ ὁ Ὑπουργὸς δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἄλλας κατωτέρας ποινάς.

3. Ποινὴ ἐπιβληθεῖσα κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ νὰ μετριασθῇ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 53.

Ἡ κτῆσις τοῦ βαθμοῦ συνεπιφέρει αὐτοδικαίως κτῆσιν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 54.

Ὁσάκις ὁ ἀξιωματικὸς κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις στερεῖται αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ Προεδρικὸν Διάταγμα καταχωριζόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως βεβαιοῖ τὴν στέρησιν ταύτης, τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπῆλθε καὶ τὴν αἰτίαν.

Ἄρθρον 55.

1. Τὰ Προεδρικὰ Διατάγματα τῆς στερήσεως τοῦ βαθμοῦ κοινοποιοῦνται συμφώνως τῷ 3ῳ ἄρθρῳ.

2. Ἅπαντα τὰ Διατάγματα τὰ ἐπιφέροντα μεταβολὴν καταστάσεως ἢ στέρησιν τοῦ βαθμοῦ καὶ ἄτινα δέον συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Νόμον νὰ κοινοποιηθῶσιν τοῖς ἐνδιαφερομένοις θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως κοινοποιηθέντα αὐτοῖς μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἂν ἡ κοινοποίησις αὕτη δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν γίνῃ ἐνωρίτερον.

Ἄρθρον 56.

1. Οἱ ἐν διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἀξιωματικοὶ ὑπόκεινται εἰς ἁπάσας τὰς περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας διατάξεις τῶν τε Νόμων καὶ Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν, ἐπιτρεπόμενοι παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα διαμένουσι.

2. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν πᾶσαν πρᾶξιν ἢ παράλειψιν αὐτῶν ἀντικαίνουσαν πρὸς τὸ καθῆκον ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται, συντρεχόντων ἐξαιρετικῶν λόγων, νὰ ὁρίζῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους τόπον διαμονῆς, ὡσαύτως δέ, ἀλλὰ μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ εἰς τοὺς ἀποστράτους καὶ ἀποτάκτους, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Στρατεύματος ἐξόδου των. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαταγῆς ταύτης τοῦ Ὑπουργοῦ γίνεται διὰ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἡ δὲ ἀπείθεια τῶν ἀξιωματικῶν τούτων εἰς αὐτὴν ἀποτελεῖ διὰ μὲν τοὺς πρώτους βαρὺ περὶ τὴν πειθαρχίαν παράπτωμα, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους πλημμέλημα, τιμωρούμενον μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἰσχύουσιν ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διαχείρισιν δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς κοινοποίησιν τοῦ Διατάγματος περὶ μεταθέσεώς των εἴς τινα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων καταστάσεων ἢ ἀπομακρύνσεών των δι' οἱανδήποτε λόγον (παραίτησις ἀπόταξις κλπ.) ἐκ τοῦ Στρατεύματος, οἱ δὲ διοικηταὶ λόχων, ἴλων, πυροβολαρχιῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 55 παρ. 2 ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον πειθαρχικὴν τοιαύτην.

Ἄρθρον 59.

Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε Δικαστηρίου καταγιγνωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3552.

Ἄρθρον 60.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς καταστάσεως τῆς

διαθεσιμότητος, ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως, καθορίζονται ὡς κάτωθι :

Ἐκ τοῦ συνόλου πασῶν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των λαμβάνουσι :

1. Οἱ ἐν διαθεσιμότητι τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστά, πλὴν τῶν εἰς διαθεσιμότητα λόγῳ νοσήματος, οἵτινες λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς.

2. Οἱ ἐν ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως τὰ πεντήκοντα ἑκατοστά.

3. Οἱ ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστά.

Ἄρθρον 61.

Οἱ παρὰ τοῖς Στρατιωτικοῖς Δικαστηρίοις Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς Τακτικοῖς Δικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, χάριν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ἀντίγραφον πάσης δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε καταδικαστικῆς, εἴτε ἀθῳοτικῆς ὡς καὶ παντὸς βουλεύματος εἴτε παραπεμπτικοῦ εἴτε ἀπαλλακτικοῦ, ἀφορώντων ἀξιωματικὸν τοῦ Στρατεύματος ἢ στρατιωτικὸν ἐν γένει ὑπάλληλον, μόνιμον ἢ ἔφεδρον, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 62.

Ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος Νόμου ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς πρὸς τὴν παραπομπὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐνώπιον τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων τούτων, δύνανται ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως νὰ μεταβιβασθῶσι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἀξιωματικούς.

Ἀλλ' ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ δύναται, εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν πρὸς συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων, εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, ν' ἀρνηθῇ εἰς ἑκάστην κατ' ἰδίαν ὑπόθεσιν τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ἥτις ἀνήκει τότε εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ληξάσης τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ καὶ ἐπαναχθείσης πρὸ τούτου τῆς δικαιοδοσίας ταύτης διὰ Διατάγματος εἰς τὸν Ὑπουργόν, διαδικασία τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ Στρατοῦ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἐξακολουθεῖ ἐφ' οὗ σημείου διεκόπη.

Ἄρθρον 63.

Τὰ τῆς ἀρχαιότητος καὶ προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων.

Ἄρθρον 64.

1. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει δι' ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ.

2. Ἰσχύει ὁμοίως καὶ διὰ τοὺς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς· εἰδικῶς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐπάρκειαν καὶ διὰ πᾶν παράπτωμα ἀναγόμενον εἰς τὰ καθαρῶς δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα μόνον παραπέμπονται εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, διὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Ἰσχύει ὁμοίως καὶ ἐπὶ Στρατιωτικῶν Ἱερέων μετὰ τῆς ἑξῆς τροποποιήσεως :

Οὗτοι ὑποπίπτοντες εἰς πειθαρχικὰ παραπτώματα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπολύονται τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας διὰ Διατάγματος κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου καὶ γνωμοδοτοῦντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα τῶν ἀπολυομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἀποταξιουμένων ἀξιωματικῶν.

4. Ὡσαύτως ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ὁ παρὼν Νόμος ἀλλ' ὡς ἑξῆς :

Προκειμένου μὲν περὶ ὑπηρετούντων, εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ ἀποτάξεως ἢ ἀποστρατείας λόγῳ δουκητικῆς ἀνικανότητος, οὗτοι διαγράφονται τοῦ στελέχους τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν μετατιθέμενοι εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὁποίου τοῦ λοιποῦ ὑπηρετοῦσι. Τὰ δὲ παραπτώματα τα τιμωρούμενα ἐπὶ μονίμων δι' ὀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἐπὶ ἐφέδρων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὴν ἀποστρατείαν δὲ ἢ διαθεσιμότητα τῶν μονίμων λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀντιστοιχεῖ : ἐπὶ ὑπηρετούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἡ ἀπόλυσις ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, στηριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παραπέμπεται ὁ ἔφεδρος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, συνεπείᾳ ἐκθέσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δηλούσης τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἰάσιμον ἢ μὴ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ Διάταγμα καθορίζει καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἢ μὴ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ σωματικὴ των ἀνικανότης ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησιν των ἢ μὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐν ἐπιστρατεύσει εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

Προκειμένου δὲ περὶ μὴ ὑπηρετούντων ἰσχύει, ὅ,τι περὶ αὐτῶν καθορίζει ὁ περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Νόμος.

Δ'. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 65.

1. Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς ἀπόταξιν, αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ἀπόλυσιν (ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως) πρόσκαιρον πεῦσιν (ἢ ἀργίαν προσκαίρου παύσεως) διέπονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῶν καταστάσεων τούτων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν πρὸ τοῦ παρόντος ἰσχυόντων Νόμων.

2. Ἔνθα ἐν τοῖς Νόμοις ἢ Διατάγμασι διατάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Νόμου, θέλει ἀναλόγως ἐφαρμόζεσθαι ἐφεξῆς, ὁ παρὼν Νόμος τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου.

3. Δικαιώματα στηριζόμενα εἰς λόγους ἀκυρώσεως τῆς περὶ παραπομπῆς εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον διαταγῆς, ἢ εἰς τὴν μὴ τήρησιν τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ΡΟΗ' καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων στηριζομένης διαδικασίας καταργοῦνται καὶ λογίζονται ὡς μηδέποτε ὑπάρξαντα, οὐδὲν δὲ παρέχουσι δικαίωμα ἀκυρώσεως τῶν δυνάμει τοῦ Νόμου ἐκείνου ἐκδοθέντων Διαταγμάτων μεταθέσεως τῶν παραπεμφθέντων ἀξιωματικῶν εἰς τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων καταστάσεων (συμπλήρωσις Νόμου 3552 ἄρθρον 5ον).

Ε'. Εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἀξιωματικούς.

Ἄρθρον 66.

Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι λόγῳ τραυμάτων ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὰς Βουλευτικὰς καὶ Γερουσιαστικὰς καὶ Δημοτικὰς ἐκλογὰς χωρὶς τὸ τοιοῦτον νὰ συνεπάγηται μεταβολὴ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦσιν ἢ νὰ μειώνῃ τὰ ἐκ τοῦ Νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν παθόντων ἐν πολέμῳ» δικαιώματα αὐτῶν.

Ἐπίσης δύνανται νὰ ἐξασκῶσι ἐλεύθερον ἐπάγγελμα ἢ νὰ προσλαμβάνωνται εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δικαιουμένου ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀνακαλέσῃ ταύτην ἐφ' ὅσον ἀντίκειται εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ, οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ ὁσάκις συνεπείᾳ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» μετατίθενται εἰς κατάστασιν εἰς ἃς ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἠλαττωμέναι ἀποδοχαί, ἡ ἐλάττωσις αὕτη δι' αὐτοὺς ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ ἐκείνης ἣν ὑφίστανται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβαθμοί των, μετατιθέμενοι δ' εἰς ἀπόταξιν λαμβάνουν ὡς ἐλάχιστον ὅριον συντάξεως τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των, ἐφ' ὅσον λόγῳ ὑπηρεσίας συνταξίμου, δὲν θὰ ἐδικαιοῦντο συμφώνως τῷ Νόμῳ μεγαλυτέρου ποσοῦ συντάξεως (ἄρθρον 12ον Νόμου 4637).

ΣΤ'. Τελικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 67.

Καταργεῖται ὁ Νόμος ΡΟΗ' τῆς 7ης Μαρτίου 1851 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναγομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος.

Τὰ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος κανονισθήσονται ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς τὰ Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ἔσονται δύο βαθμῶν καὶ κατὰ τῶν γνωμοδοτήσεων αὐτῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ αἴτησις ἀκυρώσεως ὑφ' οὓς ὅρους ὁρίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τὰ Ἀνακριτικὰ Συμβούλια τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 1 ἐδάφιον Γ' 9, 11, 22, 24 29 καὶ 60 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν (ἄρθρον 13 Νόμου 4637).

Ἄρθρον 68.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ μὲν ἄρθρου 9ου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4637 ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ παράγραφοι 3 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 2 καὶ 3 τοῦ 24ου, προστεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Νόμου 3552 εἰς τὸ κυρωθὲν δι' αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 12ης Νοεμβρίου 1927, τῶν δὲ λοιπῶν τροποποιήσεων τούτου τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4637 ἐπενεχθεισῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθρον 14 Νόμου 4637).

Ὁ παρὲν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Α. Μαζαράκης Αἰνιὰν

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Θ. Τουρκοβασίλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1928.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Θ. Τουρκοβασίλης

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1930.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Γ. Σίδερης, Π. Βουρλούμης, Β. Καραπαναγιώτης, Κ. Σπυρίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Δ. Ν. Μπότσαρης, Ν. Ἀβραάμ, Α. Ζάννας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Σοφούλης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ***ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928*** ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τιμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πωλουμένης τιμηματικῶς, ὡρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τετρακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. (300) τριακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸς τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

"ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ„

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» ὡρίσθη εἰς δρ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ***Ἐσωτερικὸν*** καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ ***Ἐξωτερικὸν,*** ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «***Παράρτημα***» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50/οο (2,50/οο) κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κ. λ. π. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς:

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 1ης Μαρτίου 192ης ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «***Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν***» δημοσιευομένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην Δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Διευθυνων
Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθὼς ἐκδίδονται εἰς ἰδιαιτέρους τόμους φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἢ ἐκ νέου ἀποκτησις τούτων. Ἐπειδὴ νέα τεύχη ἐκδίδονται πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεχιζόμενα εἰς τόμους, ἐνῶ δὲ κυκλοφοροῦν, ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου